

[Ellinger.]

anden Vej, er det utvivlsomt en god Løsning. Men det er noget andet end det, det ærede Medlem sagde.

Jeg er meget glad ved, at den højtærede Minister finder Anledning til at takke Københavns Kommunalbestyrelse for dens Imødekommenhed med Hensyn til dette Projekt, men jeg er mindre glad ved, at han ogsaa finder Anledning til at takke Brandvæsenet. Thi Brandvæsenet skal ikke have Tak. Brandvæsenet skal udføre sin Opgave og opfylde sine Forpligtelser uden Hensyn til, om det derved kan tilfredsstille eller ikke tilfredsstille andre Myndigheder. Det skal gøre sin Pligt, og for at gøre sin Pligt fortjener man ikke Tak.

Men naar jeg nu mener, at man i denne Samling maa komme til en Løsning paa det her givne Grundlag, er det, fordi jeg frygter for, at dette er den sidste Mulighed for at holde de tre Kunstarter, Skuespil, Opera og Ballet, samlede ved det kongelige Teater. Endvidere fordi Statens Tilskud til det kongelige Teater maa regnes for at blive væsentlig mindre. Dernæst fordi man er i Stand til bedre at udnytte Kunstnerne ved det kongelige Teater, som sandelig ikke ønsker at komme i de arbejdsløses Hær, for det er jo netop en Kunstners største Lyst at komme til at virke i sin Kunst. Endelig fordi der bliver en let Adgang for Kunsten ved det kongelige Teater til at komme ud i Befolkningen og derved bidrage til at skabe omkring i Landet en større Forstaaelse af Teatrets Værdi, en Forstaaelse, som man jo nu maa sige i nogen Grad at savne.

Jeg vilde se med den største Sorg, om det ikke var muligt at opretholde de tre Kunstarter paa det kongelige Teater. Jeg ved meget godt, at Balletten stikker en Del Mennesker i Øjnene, men for mine Øjne er Ballettens Præstationer en Fryd. Denne Plastik, Smidighed og Ynde er, tilstaaer jeg, for mig en Fest. Det er et Udtryk for Skønhed, Glæde, Ungdom. Det viser sig jo ogsaa, at hver Gang Balletten danser ud, river den hele Publikum med sig. Det er en Kunststart, der ikke skal stilles ringere end de andre Kunstarter.

Hvad Operaen angaar, hørte jeg paa nogle af Folketingets Forhandlinger og blev ikke saa lidt nedslaaet ved at høre Folketingsmand Holsteins Udtalelser om den danske Opera. Efter min Mening er det en fuldstændig Fejltagelse, naar han udtalte, at det var den almindelige Mening i musikinteresserede Kredse herhjemme, at vor Opera stod et godt Stykke under andre

Landes Operaer. Jeg har haft Lejlighed til at høre Opera mange Steder i Europa, og det er klart, at vor Opera ikke kan naa f. Eks. Operaen i Milano, naar Toscanini dirigerer. En Sammenligning med dette Land, som i mange Henseender er gunstigere for Uddannelsen af Stemmer, for ikke at tale om, at et stort Land kan stille større Kunstnere paa Benene paa dette Omraade end et lille Land, vil naturligvis ikke blive til Københavns Operas Fordel. Jeg har, som sagt, hørt Operaer rundt omkring i Verden, og jeg har endogsaa i Forfjor hørt dem i den Grad i Paris, at jeg en Søndag var i „Opéra Comique“ først fra Kl. 1 til 5 og hørte Cavalleria Rusticana og Tosca, og saa indfandt jeg mig igen Kl. 8 og hørte Manon indtil omtrent Kl. 12; jeg finder, det er den bedste Maade at udnytte Aftnerne paa i Udlandet, at høre Musik. Jeg maa maaske indskyde, at det vilde være heldigt, om man jævnlig paa det kongelige Teater gav lidt mere for Pengene. Der er ingen Mening i at støvne Folk til en Teaterforestilling, som varer i 2 à 2½ Time, naar man har en Ballet til sin Raadighed, der med den største Glæde danser ud og giver en Dessert oven paa den mere tunge Føde, man har faaet i Forvejen; Forestillingerne er jævnlig for korte. Men jeg siger altsaa, at naar man har hørt Operaer andre Steder, og man tager Hensyn til vort Lands Lidenhed, maa man anerkende den fortræffelige Opera, vi har. Efter min Mening er Operaaftnerne nogle af de festligste Aftner. Vi behøver blot at tage to Operaer, en dansk og en udenlandsk, „Leonora Kristina“ og „Valkyrien“. Jeg tror, man skal lede efter Præstationer som dem, der ydes af de to, som bærer „Leonora Kristina“, og om „Valkyrien“, som nylig er opført, maa jeg sige, at det var en Pragtprestation. Ganske vist var der indforskrevet en fremmed Kunstnerinde til at udføre Valkyriens Parti, men flere af de danske Operister stod fuldt paa Højde med denne fremmede Kraft.

Man vil forstaa, at jeg ud fra denne Opfattelse af de forskellige Kunstarter — Skuespillet behøver jeg ikke her at komme nærmere ind paa — vilde se med stor Sorg, at Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at man af økonomiske Grunde blev nødt til at begrænse Teatrets Omraade til Skuespilkunsten, hvad der i og for sig ogsaa vilde være saa meget uheldigere, som den nuværende Teaterbygning jo egner sig langt bedre for Ballet og Opera end for Skuespil, saa længe ikke alle, der paa det kongelige Teater medvirker ved Skuespillet, har lært at tale klart og tydeligt.